

Har samfunnsmedisinere tilfredsstillende tilgang til viktige informasjonskilder?

ARTIKKEL

FORSETLUND L

BJØRNDAL A

Sammendrag

Vi spurte norske samfunnsmedisinere om hvilke informasjonskilder de brukte som underlag for sin medisinsk-faglige rådgivning, hvordan de hentet inn informasjon og hvordan de bedømte informasjonens gyldighet. I alt fikk vi tilbake 348 spørreskjemaer (67%). Rettskilder, andre oppslagsverk/fagbøker, forskjellige faglige instanser og kolleger ble angitt som de viktigste informasjonskildene. Bibliotek var vanskelig tilgjengelig for de fleste. Litteraturdatabaser ble brukt i liten grad. 30% angav at de ofte hadde problemer med å finne relevant informasjon, 56% hadde problemer av og til. Mange syntes det var tungvint å få tak i informasjon, at det var vanskelig å vite hvor man skulle søke og at det var vanskelig å få avsatt tid. For å bedømme den vitenskapelige verdien av en faglig artikkel sammenholdt de fleste innholdet med egen erfaring. Aktuell forskningsbasert medisinsk informasjon ble i liten grad innhentet og utnyttet som en del av fagutøvelsen. Samfunnsmedisinere var stort sett svært homogene i sin beskrivelse av hvordan de innhentet informasjon. Vi fant nesten ingen forskjeller mellom spesialister og ikke-spesialister. Undersøkelsen viser at samfunnsmedisinere i kommunene ikke har tilfredsstillende tilgang til potensielt viktige informasjonskilder. Den type barrierer mange støter på når informasjon skal innhentes, må møtes med spesielt tilpassede informasjonstjenester for samfunnsmedisinere.

Publisert: 17. oktober 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI:

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no